

է նրան «Այսաստան» բառը գործածելու
մասին իր առաջ պատասխանի մէջ, որ բան
բառ առ բառ թելաղբած էր Գօշէնից:
Բացի այս Գօշէն այցելեց այդ «սատա-
նայի վեղարը կրողին»: Տեղական մամուլն
էլ պատւում է Սայիդին հասկանալի ակ-
նարկութիւններով, տալրվ նրան «կեատիր»
(գրագիր), «կվարտաղասի» (հարեմական
պահապան), «կուլան-փարաստ» (սօդոմացի)
և այլ մականուններ: Իսկ Սայիդ-փաշան
«խելացի» կերպով լռում է, որ ապացուցա-
նի անգլիացի խիստ ազատամտին «քաղա-
քական իր բարձր համբերողութիւնը»:
Բայց առաջ ոչինչ չէ օգնում: Մնողոք
անգլիացին նայում է թիւրքերի վրա նոյն-
քափ արհամարհանքով շրթունքները շարժե-
րով: Երեխ շայթանն (սատանան) է նստել
զգուելի գեառուրի մէջ, որ կատաղած շնից
վատ է վարվում օրհնեալ դարսադեսի
մէջ (Ա. Պօլսի մէջ):

Հյու, այդ գետուրի ներկայութեան
նորհիւ այդպիսի անկարգութիւններ են
կատահում Ստամբուլի մէջ։ Կորերում
հասաւ Ա. Պօլիս սափրած դռնէ ունեցող-
երից մէկը, որոնք անգլիական մասլա-
տ թիւ անայի (պարլամենտ) մէջ հոե-
որներ են անուանում։ Այդ անբեխ հրէ-
ո, փոխանակ սուլթանի վեքիլներից մէկին
երկայանալու, Գօշէնի մօտ նախաձաշե-
ւց յետոյ իսկոյն այցելեց դարձեալ նոյն
սե վեղարինն, պատրիարք Ներսէսին,
որ թիւքերէն իզուր չէ անուանվում
Կորսուսն, այսինքն անխղճմտանք։ Պատ-
րաքի մօտ գնացող բրիտանացու անունը
ո՞ն Բրայս է, որ թիւքերէն նշանա-
ւմ է գժոխքի որդի։ Ահա այդ երկու
նձնաւորութիւնները քաղաքի մէջ այն-
իսի մի անկարգութիւն սկսեցին, որ տեսն-
ոծ չէր այն ժամանակից, երբ իսլամը
ողգաւորեց Բայֆօրի ափերը։
Ակավում են ձառեր, պատգամանուու-

իւններ են ներկայանում զանազան ըն-
րութիւններից, միութիւններից, կանանց
կերութիւններից, ազգասիրական շրջան-
րից և Ալլահն է իմանում, թէ էլի ինչ
սակ սատանայական համայնքներից։ Ե-
նքը շնորհակալութիւն են յայտնում
ուելի անզլիացուն, որովհետեւ նա վեր-
ցաւ իր տեղից անզլիական դատարկա-
սների ժողովի մէջ և չափազանց անմիտ
պով մեղադրեց Հայաստանը կառավա-
սութանի „փառաւոր“ պաշտօնեանե-
։ Դ զուր չէ կազմվել թիւրքաց առա-
թէ „շունը շան ոտը չի կոխի“։ Որ-
ն ողորմութիւններ և բարիքներ են ստա-
սութանից այդ կեղտու գեառւրները

բայց այնուամենայնիւ նրանք ցագրին
թշակալութիւն են յայտնում իրանց եղ-
ու, գեառըրին, որ նրանց համար երկու
էկի գործ չ կատարել: Ոչ, ոչ, զուրա-
ծշմարիտ է հրամայում, „թող չը բարձ-
այ քո ձեռքը նրանց զիսից, որոնք
ուուածանից խւամին ստրկութեան են
ած“: Յայտնի է, որ մարդարէն
և է այդ այն գեառըրների մասին, ո-
ւ ենթարկված են սուլթանի, այսինքն
դարէի փոխանորդի իշխանութեանը:
Այսպիսի տպաւորութիւն գործեց թիւր-
քի վրա Նորերում այսաւել եկած Օկո-
դի համալսարանի իրաւաբանութեան
ուր, անգլիական պարլամենտի անդամ,
ոնի թիւրքատեաց Պատրիարք: Պատ-
րիէն թիւրքերն էլ նրա վրա „պատ-
տպաւորութիւն գործեցին: Ասում
որ Բրայս մեծ քանակութեամբ գո-
նատներ հաւաքեց այն անկարգութիւն-
մասին, որ թիւրքերը գործում են
շատ ավարած նաև անգների մէջ:

Ա. Փոլսի օրիորդական ուսումնաւ-
ների աշակերտուհիները նրան մի աղքես
ներկայացնում, հետևեալ սրտաշարժ
կերը կատարվեցաւ։ Տասն և հինգ
եկան հայուհի օրիորդը Ծրայսին շնոր-
ալութեան գրութիւնը յանձնելու ժա-
մկ, պատրաստվում էր մի քանի խօսք
Հայաստանցի իր քոյրերի պատեւ
ոպանութեան համար, բայց յանկարծ
առաջին խօսքը արտասանելու ժա-
կ «Խնդրում ենք, պարոն», նա ը-
լացաւ զսպել իր զգացմունքները և
հեկեկալ լաց լինել։ Ենկասկած
ը փորձված դերասանուհու արտա-
եր չէին, այլ զգացմունքների արտա-
ռութիւն մի անմեղ սրտի, որ վշտա-
եր իր տարաբաղդ քոյրերի տանջանք-
։
սյերի տրամադրութիւնը դէպի Ուու-
սնը քննելով, Թօն Ծրայս նշանաւոր
հատութիւններ էր անում. օրինակ մի
որդ քաղաքական հարց քննելու ժա-
մկ Ծրայս այցելեց հայոց ազգային
և նրա պատուաւոր նախագահից,
հարք Սերսէսից, թոյլտութիւն
ըմի, Թօն Ծրայս Փրանսերէն լեզ-

թիւնն այժմէն որոշել անհնար է։ Նաւայի
ցոյցի կատարման համար առ այժմ պաշտօնա
պէս ցոյց տուած պատճառը թէև Տու-
չինեօն Ղարատաղի յանձնել է միայն
բայց եթէ կայսերական կառավարութեան
պահանջած երաշխաւորութիւնը չը տրուի
թէ՛ այս իրողութիւնն և թէ՛ ուրիշ մի
քանի իրողութիւնք կրնան կարծել տալ
թէ նաւային ցոյցն Նելլենական խնդրոյն
լուծման համար ալ ի գործ պիտի դրուի։
Մինչև իսկ, կը ընայ վախցուիլ թէ Նա-
յարնակ գաւառաց բարենորոգման և
ընդհանուր պարտուց տոկոսներուն, ինչ-
պէս նաև Ուուսիոյ պատերազմական տուգա-
նաց խնդիրներուն համար ալ նաւային ցոյց
ի գործ դրուի։ Ուստի, նաւային ցոյցը տէ-
րութեան իրաւունքները վտանգի ենթար-
կող գործ մը լինելով, թէ ներկային մէջ
և թէ յապագային անոր կատարումը վեր-
ջնականապէս արգիլելու համար, կայսերա-
կան կառավարութիւնն յարմար տեսած է
այս ծանուցագրով բացորոշապէս յայտնել,
թէ Պէրլինի գաշնագրով ըստանձնած իւր
մէն մի պարտականութեան կատարմանը
համար ի՞նչ ընել որոշած է։

բառասանեց հետևեալ փոքրիկ ճառը:
իբրև Արևելեան քրիստոնեայ ժողով
երի հաւատարիմ բարեկամ, ինձ թոյլ
մյայտնել, որ հաւատում եմ Հա-
նի քաղաքական վերածնվելուն, քանի
ետեւից կանգնած են երկու այնպիսի
հսկաներ, ինչպէս Որուսաստանը և
սմիտ Անգլիան։ Որուսաստանի ա-
Անգլիայի հետ միացնող հռետորի
ը մեծ ոգեսրութեամբ ընդունվեցին
բոլոր 120 անդամներից, որոնք ան-
ծափահարութիւններով ծածկեցին
հ ճառը։ Մինչդեռ յայտնի է, որ
բայս հաստատամոռութեամբ անց էր
Տ անգլիական պարլամենտի մէջ այն
որ հայերին բաւականութիւն տա-
ծի մէջ Անգլիան առաջնորդող գեր-
ե, որպէս զե անզօր դարձնէ Որու-
ի ազգեցութիւնը Տիգրիս և Խփ-
տերի դաշտերի վրա։ Ուրեմն ի՞նչ-
աք է համաձայնեցնել այդ երկու
ն մտքերը։

ԵՍ.ԵՐԱԿ ՊԱՐՍԿԱ.ՍՏԱՆԻՑ
Դաւրէժ, 11 հոկտեմբերի

սարսափի մէջ, որը կողոպաված է եւ արդյն ցը-
րուած, որն էլ երկիւզից ցրկելու վրա է: Այժմ բազ-
մաթիւ պիտական ընտանիքներ փախչելով գալիս Թափ-
փում են Դավթէ՛, որոց թւում կան եւ հայ ընտանիք-
ներ: Հէնց այդ էր պակաս—ինչն չէ, որովհետեւ ինչ
իրաւոնք է որ Թիւրքիայի հայը հալածանք կրէր քիւր-
գերից, իսկ Պարսկաստանինը ոչ, այդ էլ տանենք «դիր
մեղս ի վերայ մեղաց»: Գեռ չնըր իմանում մէ Քիւր-
գաստանին մօտ եղած հայերը ինչ դրութեան մէջ են,
որովհետեւ լու հաղորդակցութիւն չը կայ: Վերջապէս
Նէյիը մի կատարեալ Թշուառութիւն բերաւ Ստրապ-
տականի զիսին, որը ոչնչով պակաս չէ ամցեալ տա-
րուայ մարդանալած սովից: Երեւականցէք ճեզ մի ժո-
ղովուրդ, որ նոր էր ստափում մի ամբողջ տարուայ
սովի նաևնկերից, եւ հաղի հազ շունչ քաշելով սլօել
էր իր բոլոր ունեցածը վատններոց յետ, ծանր պարուժի
տակ ընկնելուց յետ, տառապանքով ապերելոց յետ, մի՛
քանի լիսր ցորեն ճեռոք բերել, որպէս զի ներկայ աշ-
նացանը վարէ, բայց կայծակի պէս հասաւ նրան մի
աւելի վատ տառապանք ցետինն չար քառաջինն: Թողեց նա այժմ մշակութեան դաշտը, իսեցին նրանից
եղները եւ երկրադորձական պարսկաները, ինքն էլ
ստիփվեցաւ քաղաքներին ապահնելով դարձեալ հայ
մուրալ: Ի՞նչ կը լինի արդեօք տորա վերջը,—ինչ որ էլ
լինի, զարժեալ մի մօտալուտ սով անխուտափելի է:
Արդեօք մեր հայերի մէջ զոնէ մի քանի տեղերում ցո-
րեն շտեմարանեցին մի այսպիսի ապագայի համար:
Որից տեղերինը մեղ յայտնի չէ, իսկ Պարսկատանում ց
ընալ չը կան, քանի մեր հայերը փորձարի եկած
ժամանակը խիստ զգալուն են միտում եւ նեռատես,
իսկ երբ ապատվում են նրանից, էլ չն միտ բերում

Ներբէք: Հետեւեալ առածք կարծես բնական է այդ
դէպօնում մեզ հայերիս համար վատանգը եկաւ աման
սուրբ Թօորոս, վտանգից պրծանք ով է սուրբ Թօորոս։
Երբէկ Որմիից հեռագիր ստացվեցաւ, որ նոյն բաղա-
թի պարագ կառավարութեան զօրաբաժնի զիսաւորը
(Եղբալլար Դօվլէ) մի փառաւոր յաղթանակ է տարեկ
Շէյխի զօրքերի վրա, քիչրգերը պատերազմի դաշտում
Թողել են բազմաթիւ մեռեաններ։

Յուրա զանուառաւ օգուստավարիլ արդէս ուսած է
մեր քաղաքը: Նորա շամփով այժմ ամեն կողմից գօր-
քեր եւ ծիաւորներ են զալիս եւ զնում քիւրերի վրա:
Թէհրանից զարող մեծ զօրաբաժնն էլ արդէն կազմին
անցաւ, այդ զօրը կազմինից ուղիղ զծով կերթայ Սո-
վուր-Բուլազի կողմերը, առանց թաւրիկ մանելու:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

բուս-փաշայի տեղ նշանակվեց Ֆուրիան-բեյ, իսկ
Գօշենի տեղ Կ. Պօլառամ նշանակվելու է բարոն Հրանտիսի:

— Նոր Բայազետից մեղ հաջորդում են մի լուր, որ
փոքր ի շատէ գալափար է տալիս տաճկահայերի
մէջ այժմեան անծնապաշտպանական զգացմունքի

Արքանելու մասին: Կօրտողի մէջ քրդերը արօտից
ըշում տանում են մի հայ գիւղի ոչխարների հօտերը,
թով մի բանի հազար: Գիւղի ու էջի սը (տանուտէրը)
հաւաքելով գիւղացիներին, յայտնում է նրանց, թէ այ-
նուհետեւ կեանքը ոչինչ նշանակութիւն ջռնէր, քանի
որ իրանց ապրուստի զվասար միջոցները յափշտակ-
ված էին, եւ առաջարկում է՛ կամ յետ խլել ոչխար-
ները կամ մեռնել: Գիւղացիները հաւաքվում են, զի-
նաւորքում են բահերով, զերանդիներով, մանգաղներով
և հրացաններով, եւ յարձակվում են քրդերի վրա:
Ցանաբար էրի կուիին մասնակցում են եւ կանագը,
ինչեւ անզամ աղջիկները քարերով ու փայտերով:
Առիւլ վերջանում է նրանով, որ սպանում են քրդերից
18 հոգի եւ յետ են խլում աւարը: Հայերից սպան-
ում է երկու հոգի միայն: Այդ կուի մէջ աւելի ո-
ւարութեան արժանի է տանուտէրի հարսի քաջազոր-
ութիւնը, որը միայնակ սպանում է 4 քրդեր:

— Անզիվական լրագրութիւնը կրկին յարուցանում է, ունական խնդիրը: «Դէքի Նիւս» լրագիրը պնդում է թէ իշտք է կատարվի Հայաստանի վերաբերութեամբ բեր-նի կօնդրէսի վճիռը:

— «Պոլիտիչէ Կօրրենսպոնդենց» լրագրին գրում են Պոլակից, թէ Անզիվայի վրա մեծ յոյսեր ունեն իսրբիայի քրիստոնեաները: Իթէ Անզիվան, աւում է աղօրի Թղթակիցը, Գուլցինիօի մօտ ունեցած ազդու-նից յետոյ, կը հրաժարվի յետազայ շարժուութիւննե-ց, նա ծաղքելի կը գառնայ եւ դա Գլախտօնի մի-ստրութեան անկումն կը լինի:

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

Ա Յ Ա Յ Գ Ա Յ Ի Ն Ը Ն Կ Ե Ր Ո Ւ Թ Ե Ն Ե Ց

Ա.Ա.Տ.Վ.ՏՕՒ, 23 հոկտեմբերի:
աշտօնապէս հաղորդված է, որ հանրա-
տուական կօնզրեսի երկու բաժիններն էլ
ցների նշանաւոր մեծամասնութեամբ Պոլ-
յուին նախառարար՝ Հայուել-Են:

Եղիշեն սախագահ ըստրեցին։
ՀՈՒՄ, 23 հոկտեմբերի։ Մօնտան-
յի մօտ եղած պատերազմի յիշտակի
նը կատարելապէս հանդիսաւ անցաւ։
Ախաւոր Ճառը արտասանեց ԹօշՓօր։
Ինիստրների խորհուրդը սկզբունքով հա-
նութիւն տուեց Փինանսների մինիստրի
խագծին սահպողական կուրսո մեռնե-

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ Ա.ԲՆԵՐԵՎԵԿ

